

[Borgbjerg.]

Venstres Stemmer i Landstinget fordelte sig — jeg maa altsaa ikke sige fordeltes, men maa vel sige fordelte sig — saaledes, at Sagen blev gennemført. Det samme var Tilfældet i Fjor — jeg maa ogsaa have Lov til at pege paa det mærkelige i, at det altid forholder sig saaledes. I Fjor faldt ganske vist Forslaget; et af Venstres Medlemmer undlod at stemme, men hvis alle de var mødt ved Afstemningen, som Venstre og dette Medlem ventede, og var aldeles sikre paa vilde møde, var Forslaget blevet vedtaget i Fjor. Dette ene Medlem undlod at stemme. Saa skete der det, at en af Socialdemokraterne blev syg, og saa faldt Forslaget, men det anede man ikke. Jeg har endvidere peget paa den tredje Kendsgerning, at da den kirkelige Deputation i Fjor var hos Landstingets Formand og beklagede sig meget over, at Forslaget ikke blev gennemført, fik vi at vide — det har de selv fortalt ude omkring og ikke gjort nogen Hemmelighed af —, at det sidste Ord, der faldt, inden de gik ud af Døren, var: Græd ikke, Børnlille, for Forslaget bliver vedtaget! Jeg har altsaa kun tilladt mig at stille disse tre Kendsgerninger sammen, saa kan enhver deraf uddrage den Slutning, som han vil.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen): Jeg ønsker at fastholde, at den Del af Forarbejdet til Venstres Arbejde overfor dette Lovforslag, som jeg har Del i, altsaa efter at jeg var blevet Kirkeminister i December 1926, har ikke i nogen Maade fra Partiets Side haft Karakter af en Tilrettelæggelse af en Situation. Dette fastholder jeg, og det mener jeg er en Kendsgerning, som enhver, der har deltaget i Venstres Partiforhandlinger, vil kunne kræfte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Povlsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 280 af 30. Juni 1922 om Menighedsraad.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2513; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 1736).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Povlsen): Under Finanslovens første Behandling blev der af det ærede Medlem Hr. Kammersgaard rettet en Henstilling til den højtærede Kirkeminister om at søge Menighedsraadsloven ændret, saaledes at Tilmeldelsespligten til Menighedsraadsvalglisten bortfaldt, og den højtærede Kirkeminister stillede sig velvilligt overfor Tanken, men ønskede ikke selv at tage Initiativet dertil. Dette Initiativ er nu taget fra vor Side, og jeg maa gaa ud fra, at dette Forslag vil finde venlig Modtagelse fra de to Partier, Socialdemokraternes og Venstres Side.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen): Jeg maa skuffe den ærede Ordfører for det radikale Parti ved at sige til ham, at jeg ikke kan medvirke til, at der sker denne Ændring i Menighedsraadsloven. Det er ganske rigtigt — det har jeg udtalt, længe før jeg udtalte det her i Rigsdagen —, at jeg i og for sig har Sympati for, at den Tilmelden til Valglisten, der eksisterer efter den gældende Lov, bortfalder. Dertil har jeg den Bevæggrund, at jeg for det første anser den, hvis den skal ses under Synspunktet af en kirkelig Kautel — og saaledes ønsker man at se den fra den Side, hvor den fastholdes —, for nogenlunde værdiløs. Jeg tror ikke, den betyder noget. Men jeg maa sige, at Sagen heller ikke for mig er af saa stor Vigtighed, at jeg, dersom der er Mennesker, der ønsker at fastholde den og tror, at der ligger en kirkelig Værdi deri, ønsker at rejse nogen Bevægelse om den Sag.

Jeg havde til at ønske Bestemmelsen bort ikke blot den negative Grund, at jeg ikke tror, den er værdifuld, men ogsaa den positive Grund, at jeg tror, at det, at den var borttaget, kunde have en vis folkekirkelig Værdi, idet det vilde være et Udtryk for en vis Tillid og Imødekommenhed overfor alle Folkekirkens Med-